

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, BY ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00
Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

Газета для робітничого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видавець Робітничо-Фармерське Визвольне Товариство, заліковане в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня місяться в Українському Робітничому Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00
Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

П'ЯТА КОНВЕНЦІЯ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА.

ОСВІТНІЙ І ОСВІДОМЛЯЮЧА ДІЯЛЬНІСТЬ Р.З.Т.

П'ята Конвенція РЗТ збиралася в часі, коли ця корисна працююча організація розвивала на всю широчінь свою діяльність і у своєму розвитку дійшла до 7.500 членів. Цей великий поступ конвенція ствердила. Однак ствердила вона також і те, що членів до РЗТ головню в часі ударних кампаній, приймаю без пильної уваги, а тому тепер прийдеся попрацювати над ним, щоб освідомити його бодай до той степені, щоб воно розуміло як слід значіння своєї організації.

Як Десятий З'їзд ТУРФДім, так і П'ята Конвенція РЗТ пройшли під керівництвом більшої уваги класовому вихованню членів, більше праці над його освідомленням. Для цього конвенція постановила сформувати при Головному Заряді РЗТ центральний освітній комітет, що керував би освітньою працею членів у всіх відділах. Розуміється, той центральний освітній комітет тісно співробітничатиме у своїй роботі з таким самим комітетом при ЦВК ТУРФДім, однак що РЗТ має більше відділів, що у него є відділи в таких місцевостях, де відділів ТУРФДім немає, тому такий самостійний комітет при РЗТ є ким же потрібний. Конвенція сказала також, що РЗТ повинно виховувати та освідомити не тільки дорослих членів своїх, але й дітей їх. Тому в тих місцевостях, де є дитячі школи ТУРФДім, члени РЗТ повинні посылати до них своїх дітей тісно у тому напрямі співробітничати з членством ТУРФДім, допомагати його школам морально й матеріально; але там, де нема відділів ТУРФДім, ні дитячих шкіл, відділи РЗТ повинні їх засновувати самостійно.

Дбаючи не лише про школу, але й про вищу освіту середнього членства, П'ята Конвенція РЗТ ухвалила, щоб Головний Заряд в порозумінні з ЦВК ТУРФДім заснували постійну вищу школу для тих робітників, членів своїх, що мають відповідну підготовку, що бажали-б далі читати й потім віддати ту науку своїй організації. Для цього конвенція уповноважила Головний Заряд вжити навіть приміщення приюту, в якому хоч би і були вже інваліди, вони в перших роках його кімнат не заповнити. На фармі, де курсанти могли-б ще й фізично працювати по кілька годин на тиждень, чи по пару годин денно, вони могли-б дешевим коштом втримати школу й самих себе.

Ще до освідомляючої діяльності членства РЗТ треба додати передплачування й читання ним своєї української робітничої преси. Як відомо, подоби заповнової організації в Злучених Державах мають свої друковані органи й передплачують їх обовязково в часі плавання членських вкладок. РЗТ поки що такого не встановило, зате-ж воно ким же своїх членів, робітників, обовязково передплачує й читати "Укр. Роб. Вісти", а членкині ким же передплачує "Робітницю". "Укр. Роб. Вісти" визнано органом РЗТ від початку його існування; "У.Р.В." найбільше працювали для збудування цієї великої заповнової організації, тому членство його повинно про них дбати, їм допомагати, поширювати свою пресу поза рямцями своєї організації. Головно всі члени й членкині повинні щиро попрацювати для свого організатора і вчителі в місяці його десятирочного існування, тобто в двохтижневій кампанії від 15. до 31. березня 1929 року.

Ми згадали на самому вступі цієї статті саме про освітню справу тому, що до цього часу говорилось й писалось лише про те, як би до більше членів придати до РЗТ. Тепер-же час звернути пильну увагу на його класове виховання й освідомлення.

ПРИЮТ І МАТЕРІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЧЛЕНСТВА Р.З.Т.
В четвер, 7. лютого, всі делегати й делегатки Десятого З'їзду ТУРФДім і П'ятої Конвенції РЗТ відвідали фарму й будинки приюту та сиротниці РЗТ. В 2-ій годині по полудні приїхали перед Укр. Роб. Дім три спеціальні трамваєві вагонни (стриткарні), забрали всіх делегатів і повезли до приюту. Через півгодини делегати й делегатки заповнили кімнати перше одного, а потім другого будинку. Хоч лекуний манітобський мороз, який скував ріку й земю, дбав про те, щоб далекі гості і про него пам'ятали, то вони все-ж таки запам'ятають собі ті прекрасні світлі будівлі, що їх купив Г. З. РЗТ для користі заповнової організації. Коли-ж вже на конвенції делегати й делегатки раділи над тим, як краще використати цей приют, як і коли до него почати приймаючи немічних членів і сиротів, то по висловленню своїх думок і побажань — справу все-ж таки передали до остаточного вирішення Головному Зарядові. Зробили це, по перше, тому, що треба перевірити, скільки РЗТ має вже таких членів, що їх треба віддати до приюту, а по друге — це така справа, якої в протязі двох днів не вирішити.

П'ята Конвенція РЗТ вирішила довг на приюті сплатити як найскорше, щоб не платити проценту. Вона ухвалила для сплати того довшу оподаткувати членство, яке платить повну місячну вкладку, по чотири долари на рік, а членкині, що платять лише половину вкладки, по два долари на рік. Гроші ці мається вносити до каси РЗТ квартално: повноплатні члени по \$1.00 кожних три місяці, половноплатні по 50 ц.

кожних три місяці. Дається повне право членам вносити оподаткування згоди за цілий рік, а навіть було-б дуже побажаним таке зробити, бо це дало-б змогу Г.З. сплатити більшу суму довшу згоди і не платити за неї проценту.

Уведено також деякі зміни до статута. Щоб забезпечити касу РЗТ перед виплачуванням заповноги тим, що слабкують короткий час, дуже часто лише від легкої простуди, а потім тільки долежують в постелі день-два, щоб дістати допомоги, П'ята Конвенція ухвалила, щоб за перший тиждень слабости допомоги не виплачувати. Це значить: коли член чи членкиня хорують менше, як два тижні, то допомоги не дістають. Коли хорують більше, то допомогу починають діставати від другого тижня, однак, коли хорують довго, скажемо одинадцять тижнів, то допомогу дістають за десять, а потім половину допомоги за п'ять додаткових тижнів. Отже, що до часу виплачування заповноги, то лишається по старому, лише треба хорувати два тижні, щоб мати право на допомогу. Далі жінки, що хорують на пологи, стара ухвала є в силі.

Конвенція знову визнала, що місяць жовтень повинен бути місяцем передування членства до РЗТ, але одночасно конвенція заявила за тим, щоб при приймаю нових членів звертати пильну увагу як на медичнеське свідство, так і на те, хто є той кандидат, з яких таборів він приходить, яке його минуле.

Про інші менші ухвали, як організатори, рішкі припоручення тощо ми на цьому місці говорити не будемо. Про них будеться говорити у звітах конвенції. П'ята Конвенція РЗТ, разом із з'їздами інших наших організацій, проробила велику роботу для того, щоб зміцнити організацію морально й матеріально. Головно матеріально, бо фінансові засоби заповнової організації є основою її існування. Побажано-ж Робітничому Заповновому Товариству доброго дальшого розвитку.

ПОЧИНАЙМО ГОТУВАТИСЬ.

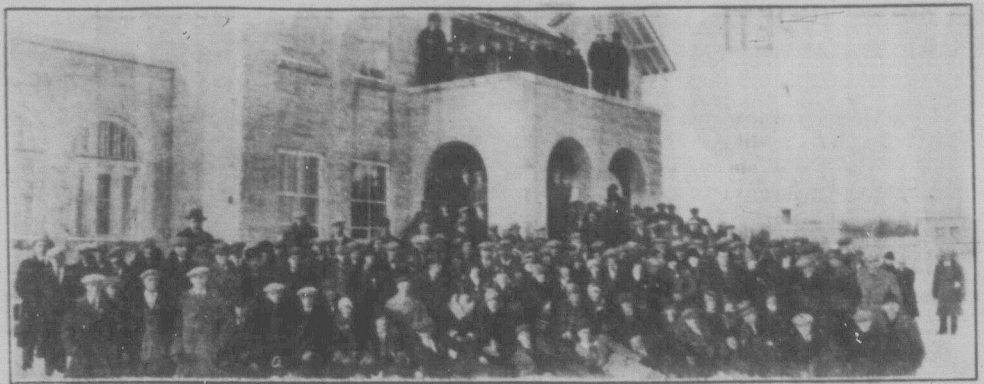
Всесоюзна Комуністична Партія розпочинає генеральну чистку своїх рядів. Вона буде викладати з партії ті елементи, що проїздили до партії за рами кар'єри, виключуватиме тих членів, що обіюрократилися в самій партії, що не витримали тижару соціалістичного будівництва й почали хитатися вправо і вліво, одним словом партія буде прощувати свої ряди від розкладаючого елементу. Натомість партія від січневих ленінських днів почала набирати до своїх рядів нових членів з робітництва. Натомість чистка вона передуватиме при допомозі робітництва, отже, що на своїх плечах несе тижар соціалістичного будівництва. Нині ми передруковуємо статтю з харківської газети "Пролетарі" в якій говориться про чистку партії.

Чистка партії від чужого, ворожого, розкладаючого елементу не є щось нове і для нашої партії, ні тим паче для широких пролетарських мас. Останніми роками вже було дві генеральні чистки, що в них брали найактивнішу участь і безпартійні трудящі маси. Робітництву досить відомо, чому наша партія так ретельно вичищує, гартує свої ряди, чому вона так нещадно чистить їх час від часу.

Ще передреволюційного чаранізатор В. І Ленін вперто борювався за чистоту партії, за її ідейну витриманість, за стабільність, коли партія тільки творилася, її керівники, учитель і орлець непотухний загартуваність. Ленін борювався партію як з лівого, так і з правого боку, він озброював її проти економістів, ліквідааторів, проти лівої фрази, проти меншовизму. **Невизначено, але мишу, озброєну революційним марксизмом — він Ленін свою партію протягом кількох років і довів її до Жовтневих класових боїв.**

Глибоко захопив жовтневий плаги ниву людства. Мало хто залишився "нейтральним" у цих палких боях. Біла кістка похвернула праворуч, а широкі робітничо-селянські маси пішли під прапором більшовицької партії. Дев'ять-десять, рік-у-рік зростала наша партія, більше й більше, але разом із стійкими, відданими революцій пролетарями йшли до партії випадкові елементи, "попутники", плечі яких не витримали всієї ваги нашої часу.

Оці слабкі, безвольні елементи, насамперед, лякаються тих трудящів, що вишкочають з генерального походу пролетаріату шляхом соціалізму. Вони роздубаються, вагаються, хитаються з боку в бік, — то ліворуч, то праворуч. Інші з них просто, такі "мовчать", "пристосовуються" до обстановки, знаходять собі розв'язу в тихому сімейному колі, махнувши рукою на всякі партійні справи: відриваються від партії, від маси, розкладаються. Чи треба доводити, як і хворобливі явища заважають партії в її величезній роботі, як відбиваються вони на всьому нашому будівництві. Через це саме партія на листопадо-

Делегати й делегатки на Десятій З'їзд ТУРФДім і П'яту Конвенцію РЗТ на оглядинах фарми й будинків приюту та сиротниці в четвер, 7. лютого 1929 р. Делегати перед меншим будинком, а з правого боку видно частину великого будинку.

З правого боку угорі група делегатів, а з правого боку внизу група делегаток на Десятій З'їзд ТУРФДім і П'яту Конвенцію РЗТ на даху великого будинку приюту РЗТ. Внизу в кожухах фармерські делегати перед будинком приюту — в часі оглядин 7. лютого.

ПОДРОБИЦІ КРОВАВИХ ПОДІЙ В СЕЛІ БАТЯТИЧАХ.

(В минулому числі "У.Р.В." ми подавали інтерполяцію комуністичної фракції в польському союмі з приводу кровавих подій в Батятичах, а на цьому місці подаємо короткі подробиці самих тих подій, в яких від куль польської поліції впали українські селяни.)

Селяни с. Батятич, пов. Жолтва організовані в профспілку земельних робітників, які перерозв'язали дерево з лісів державних до тартака "Слава" і Ціманд, на початку січня застрайкували. Стайкарі поставили власникам тартака вимогу збільшити й заробітну платню. За перевіз одного кубічного метра власники тартака платили 10 зл. 1 куб. метр деревина могла тільки з великими труднощами, та й не всякого дерева, перевезти за один раз. Віддали лісів від тартака за поворотом до дому (близько 30 кілометрів), накладання й скидання деревина все те змушувало селян ставити до роботи серед льоті звани о 3 — 4 годині вранці, а вертатися до дому о 9 — 10 год. вночі.

Тяжко винизкувані селяни вимагали 18 зол. за кубічний метр. Власники тартака відкинули це домагання. У суперечку вступив жолтвський староста. Він стягнув до Батятич із цілого повіту багато поліції, а селянам заявив, що вони повинні згодитися на збільшення на 1 зол. понад попередню платню.

Селяни не відступали від своїх домагань. Стайкували солідарно українці й польські селяни та поляки. Стайкували також сусідні села. Тоді власники тартака підкупили доларами кількох людей з сусідніх двох сіл, які стали воювати дерево на те тільки, щоб зламати страйк. Стайкері-селяни раз і другий перекинули на дорозі сані страйколомів, скидаючи дерево в рови.

Поліція загрожувала репресіями, заарештувала страйковий комітет.

Страйк тривав. Збільшені сили поліції не виходили з села. 8-го січня вартовий Франц Дітхен тяжко поранив Петра Гринишина, розбивши йому голову, коли той у товаристві двох інших односельців ішов дорогою.

11-го січня вдень через Батятичі ізили сані страйколомів, навантажених — деревами. Вони їхали в супроводі полі-

ційного нещастя, по дорозі довелося їм бути учасниками залізничної катастрофи, що сталася біля станції Жовтанці-Колодино. Львівський шпиталь не прийняв поранених і відслав їх до шпиталю в Жовкві.

17-го січня поліція привезла до львівського тюрми 28 заарештованих. Серед заарештованих 10 жінок (одна 16-літня дівчина), серед них є поранені.

ЯК ВОНО БУДЕ...

Польський уряд вважає, що пакт мав би ратифікувати 14 основних учасників його односторонь.

Щоб односторонь і не заду всім підписати Келогів пакт, Звичайно — певну процедуру. Підписати треба. Це все факт! Для його — склянки наряду, Бенети поробити не має. А по закінченні наряду До справи підійти.

Але: Сер Діон захорів на життя, Мєсе Жан — у даребє сидить, Пан Нічешманський і Гравіну Комусь тишкало ринуть їму, Сінбор Фашісто-Макароні Поперє здобувать колоний! Навалясо ітирчуть слова? — відкласти місійм на два.

Проїхало тих місяць з чотирні А ну-мо відсьємось до паку! Довгєнось світ чекає миру! Але чи щось було не так, Чи перекручено регламент, Чи в іншому десь привалось, Чи жє виному темперамент, А знов бє взоруму —

Бо ось: Сер Діон — у каберє сидить, Мєсе Жан — захорів на життя, А Гравіну з Нічешманським Пішли чумаць грошичі і ласки, А кабалєро Макароні Шукає в Африці колоний! Де-ж взорум? Взоруму й нема, Відкласти! Тут ладу чорт-ма!

І знов — наряди про наряди За рік, за два, або й за п'ять, Знов ноти білим снігопадом, Знов уальтматуни летять, За процедуру знов розмови: Як підписати водночас? Коли-ж знайдуть, що все готово, Побачать знов, як в перший раз:

В цукерні засїдає пан, Гуляє в каберє мсьє Жан, Дратують Гравіну страсти: У кого-б, що-б і де-б українці? А кабалєро з сером Діонем Шукають десь нових колоний! Не можна підписати взає! Відкласти на сушійший час. (Можна читати знов, з початку). ІІ. Стерня.

ВІДЕНЬ, 23. січня. — З Булапешту повідомляють, що Ракоші та інші товариші припинили ввєра голодівку після того, як заступник міністра ієстиній обіяв їм припинити "дисциплінарну кару", що їм до них застосовували.